

Hayatta Yaşamın Şifresi

– kul mehmet · 08 Haziran 2014

Hayat'ta yaşamın şifresi

Hayat ve yaşam içinde yaşar iken çoğu zaman hayatı anlamsız ve değersiz buluruz. Ve sanki hayat ve yaşam bize ters köşeden, bakıyormuşçasına baktığını düşünürüz. Bizde bu karmaşık anlamsız duygularla, hayata da aynı gözlerle bakar ve yanlışlığın uçurumuna düşer ve yuvarlanır aynı hata ile devam eder gideriz.

Aslında düşünelim, önümüzde kısa bir yol var ve dümdüz olan bu yolu yürümek var, aynı monotonlukta ve aynı duygular içinde, bu yolun sonuna ulaşmak bizi derinde sıkar ve üzer.

Birde bu yolun etrafında dikilmiş yollar ve duyguların var olduğunu düşünün, bunlar hastalık(arkasında şifa) sıkıntılar(arkasında ferahlık) vs... vs bunlar ile biz yol arkadaşlığı yaptığımızı düşünün ve bu anda da yüce Allah'ın, hep bizim ile olduğunu da unutmayalım.

Bu iki adımlık yolu, bu hengâmeler veya içinde değişik duygular ile yolun sonuna yürüdüğümüzü düşünün.

Şimdi hep zenginlik ile yaşarsak bir süre sonra usanacak ve stres ve travmalar yaşayacağız, hep fakirlik ile yaşarsak da aynı travmalar yaşayacağız ama yüce Rahman'ın Lütfü keremi ihsanı... Öylesine sonsuz ki bizleri sıkılmayalım diye bu uğraşları yolumuzun önüne döşemiş ve her an yardımı da hazır ve biz bu yolda bazen sıkılarak, bazen neşelenir bazen üzülür bazen güleriz bazen tökezlenir kalkarız... Bunlar ile yürürüz öyle değil mi?

Ve elimizde sermayesiz mallar ile bunlar mı nedir? Gönlümüzdeki sevgi, kazandıklarımız, yardım, hissiyat... Bu duyguları bu yolda harcayarak kazanç elde ediyoruz ve bunu Lütfü düşünebiliyor musunuz? Şöyle bir dakika düşünün ve aklınız nura ışığa boğulsun! Allah'u Ekber..

Bizden istenilen, bu hayatın yaşamın sonuna doğru yürür iken, elimizde sermayesiz yüceliği sonsuz Allah'ın vermiş olduğu güzellikleri dağıtmak, yardıma muhtaç olanlara yardım ederek, yıkılanı inşa ederek imkânımız dahilinde oda yoksa tatlı bir söz ile... Bu yaşamı sonlandırmak. Bu kadar açık ve basit.

Dağıtmaz ise ne olacak? İçimizde çürüyecek ve onların yanına kin nefret duyguları ile dolduracak ve o güzellikleri boğmuş olacağız ve yolun sonunda elimiz boş gideceğiz ve hiçbir kazancımız olmayacak!

Ama diğer şekli ile bizim olmayan, bize verilen bu nimetleri dağıtırsak hem de yüksek ve karşılığını, dağların bile kaldıramayacağı bir sevap, kazanacağız ve yüceler yücesi Rahman'a, bu ruhu istediği

şekilde teslim etmiş olacağız İnşallah.

Ha yolumuza çıkan dikenleri günahları, yüce Rahmandan yardım ile az gayret ile temizleyeceğiz. Bazen yardım geç gelse de istemeye devam, istemeye candan devam. Umutsuzluk hiç yok, fazla güvenmekte yok kendimize, orta karar da olacak ve sadece yüce Rahmana güveneceğiz ve ondan isteyeceğiz.

Yüce Rahman'dan her an her saniye isteyin ama sabırla bekleyin ve yolumuza devam ederek. Bazen de her zaman tövbe kapısında bağdaş kurarak, namaz da secde ile yüceliği sonsuz yüce Allah'ın kapısın da durarak bu hayatın yolunda yürüyerek sonlandıracağız. Umarım karışık anlatmadım.

Bu benim düşüncelerim, öylesine bir fetva falan değil bunlar ve yanlış anlaşılmasın, sizler gibi az biraz karalayarak- yazmayı nasip eden Yüce Allah'ın izni ile- karalayan birisiyim. Günahlarının çokluğuna ağlayan, tövbe kapısında bağdaş kuran, sıkıntılar ve ferahlıklar içinde bazen Rahmani unutarak bazen de onun ile yürüyen birisiyim. İnşallah.

Anlamayan varsa veya yanlış bir anlatım varsa yazmanızı rica edeceğim. Allah a emanet olun selam ve dua ile kardeşlerim.

Mehmet Aluç